

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

STUDIA PHILOLOGICA

ЗБІРНИК
СТУДЕНТСЬКИХ НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 5

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РІВНЕ 2021

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

STUDIA PHILOLOGICA

ЗБІРНИК
СТУДЕНТСЬКИХ НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 5

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РІВНЕ 2021

УДК 81+82:811.11+811.13

S 90

Рецензент:

Мізін К.І. д-р філол. наук, професор, завідувач кафедри іноземної філології, перекладу та методики навчання ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

S 90

Studia Philologica : зб. студент. наук. праць / редколегія:
О.В. Деменчук, О.В. Константинова, О.І. Павлова [та ін.].
Рівне: РДГУ, 2021. Вип. 5. 116 с.

Studia Philologica : The Collection of Students' Scientific Works
/ O.V. Demenchuk, O.V. Konstantinova, O.I. Pavlova et al. (eds.).
Rivne: RSUH, 2021. Issue 5. 116 p.

У збірнику студентських наукових праць «Studia Philologica» розглянуто низку питань, що стосуються актуальних проблем сучасної філології: германського та романського мовознавства, зіставного мовознавства, лінгвістики тексту, термінознавства, перекладознавства, літературознавства.

The Collection of Students' Scientific Works «Studia Philologica» focuses on the topical issues of contemporary philology: Germanic and Romance Linguistics, Contrastive Linguistics, Text Linguistics, Terminology, Translation and Literature Studies.

УДК 81+82:811.11+811.13

Редакційна колегія:

Головний редактор – **Деменчук О.В.**, д-р філол. наук, професор.

Відповідальний редактор – **Константинова О.В.**, канд. філол. наук, доцент.

Члени редакційної колегії:

Павлова О.І., канд. філол. наук, професор; **Аладько Д.О.**, канд. філол. наук, доцент; **Калініченко М.М.**, канд. філол. наук, доцент; **Кучма Т.В.**, канд. філол. наук, доцент; **Орел І.І.**, канд. філол. наук, доцент; **Павловська Л.О.**, канд. філол. наук, доцент; **Тарасюк Н.Ю.**, канд. філол. наук, доцент; **Чеберяк А.М.**, канд. філол. наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою

Рівненського державного гуманітарного університету

(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)

©Автори публікацій, 2021

©Рівненський державний гуманітарний університет, 2021

ЗМІСТ

ГЕРМАНСЬКЕ ТА РОМАНСЬКЕ МОВОЗНАВСТВО

Калитка І.М.	МУЗИЧНО-РИТМІЧНА ОСНОВА У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	6
Матвійчук Л.М.	ТИПИ СКОРОЧЕНЬ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	11

ЗІСТАВНЕ МОВОЗНАВСТВО

Дулюк С.А.	ФРАЗЕОЛОГІЗМИ З СОМАТИЧНИМ КОМПОНЕНТОМ НА ПОЗНАЧЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ЛЮДИНИ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	16
Льчук Л.С.	ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ ПРО ЖІНКУ У ФРАЗЕОЛОГІЗМАХ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ	22
Лясковець О.П.	СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ З КОМПОНЕНТОМ <i>ГНІВ/МИЛІСТЬ</i> В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ	28
Шупічук Д.В.	СЕМАНТИКА МАТЕРІАЛЬНИХ АРТЕФАКТІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРАХ	35

ЛІНГВІСТИКА ТЕКСТУ

Галицька Д.В.	ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ МОВЛЕННЄВОЇ АГРЕСІЇ В СУЧАСНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	40
Гладун І.В.	СЕМАНТИКА І ПРАГМАТИКА МІТИГАЦІЇ В АНГЛОМОВНІЙ КОМУНІКАЦІЇ	44
Чубик І.В.	СТРАТЕГІЯ ДИСКРЕДИТАЦІЇ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	50

ТЕРМІНОЗНАВСТВО

Жакун С.О.	СТРУКТУРНО-ТЕМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКИХ ТЕРМІНІВ ІНФОРМАТИКИ	56
Пасечник А.В.	СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТЕРМІНОСИСТЕМИ «МИСТЕЦТВО ЖИВОПИСУ»	60
Шклярська Д.О.	СТРУКТУРНО-ТЕМАТИЧНІ Й ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТЕРМІНОПОЛЯ «ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ» В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	64
Юсюк М.М.	СТРУКТУРНО-ТЕМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТЕРМІНОЛОГІЇ КІНОМИСТЕЦТВА В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	68

ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВО

Артемович К.В.	ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗОБРАЖАЛЬНИХ ЗАСОБІВ У ТЕКСТАХ ПЕРЕКЛАДУ ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИКІВ	74
Бурковська І.О.	ПЕРЕКЛАД СТИЛІСТИЧНИХ ЗАСОБІВ СТВОРЕННЯ ІРОНІЇ У РОМАНІ ШОНА БАЙЗЕЛЛА «ЩОДЕННИК КНИГАРЯ»	80
Гадзицька С.Р.	МЕДІЙНІ ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК ЧАСТИНА МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ (НА МАТЕРІАЛІ БРИТАНСЬКИХ ЕЛЕКТРОННИХ ЗМІ: GUARDIAN, DAILY MAIL, DAILY STAR, DAILY EXPRESS, THE TIMES, THE INDEPENDENT)	85
Карпінська Т.В.	СТИЛІСТИЧНІ ЗАСОБИ СТВОРЕННЯ ГУМОРИСТИЧНОГО ЕФЕКТУ В РОМАНІ ХЕЛЕН ФІЛДІНГ «ЩОДЕННИК БРИДЖИТ ДЖОНС» ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	90
Лопанчук Ю.В.	ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕДАЧІ ЕПІТЕТІВ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ РОМАНУ ДАНІЄЛЯ ДЕФО «РОБІНЗОН КРУЗО»	95
Погребак Р.К.	ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТІВ	100
Сівак К.В.	ГРАМАТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ В АНГЛІЙСЬКОМУ ТЕКСТІ ПЕРЕКЛАДУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ	104

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Калініченко М.М. Зелінська К.Ю.	ПРОБЛЕМАТИКА ТВОРЧОСТІ Г.Д. ТОРО В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ ПОПУЛЯРНОЇ КУЛЬТУРИ США 1800-Х РОКІВ (ЛЕКСИЧНИЙ ТА КУЛЬТУРАЛЬНИЙ АСПЕКТИ)	110
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ		114

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Калініченко М.М., Зелінська К.Ю.
Рівненський державний гуманітарний університет

ПРОБЛЕМАТИКА ТВОРЧОСТІ Г.Д. ТОРО В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ ПОПУЛЯРНОЇ КУЛЬТУРИ США 1800-Х РОКІВ (ЛЕКСИЧНИЙ ТА КУЛЬТУРАЛЬНИЙ АСПЕКТИ)

Історико-літературна репутація цього митця залишається напрочуд невизначеною, попри те що кожна розвідка, присвячена фундаторам північноамериканського красного письменства, обов'язково згадує його ім'я та знамениту книгу «Walden; or, Life in the Woods» (1854). Одначе у грубесних академічних томах годі шукати ґрунтовного аналізу естетичних і поетикальних особливостей його художньої спадщини. Торо постає фігурою скоріш суспільно-політичного, ніж літературного життя: ексцентричним філософом-моралістом, послідовним нонконформістом, радикальним захисником громадянських прав і свобод, непоступливим пацифістом, ревним екологом. Але зауважимо: його суспільне реноме також не позбавлене суттєвих проблем сприйняття. По-справжньому він зацікавив американське суспільство лише у п'ятдесятих роках минулого сторіччя. Покоління бітників, «розбите покоління» (Beat Generation), котрому набридло нудне національне самовдоволення, схвально сприйняло його особистісну самодостатність і волелюбство. Наступне десятиріччя, котре ввійшло в історію країни під назвою «бунтівного», надало йому статусу ледь не кумира студентської молоді, що засуджувала війну у В'єтнамі та маніфестувала власну непричетність до мізерії буденного існування суспільства споживання. У сімдесяті-вісімдесяті роки суспільна рецепція образу Торо суттєво спростилася. Професори університетів, митецька еліта ще відчували власну спорідненість із духовим неспокоєм попередніх десятиріч. Для них письменник залишався провісником нової екологічної свідомості, яскравим представником національної філософської і політичної думки, апостолом індивідуалістичної екзистенції, спроможної спонукати особистість до ліворадикальних дій. Однак правління республіканських консерваторів під орудою президентів Р. Рейгана і Дж. Буша змінило настрої суспільства. Протестні воління зійшли нанівець, студенти, колишні найактивніші репрезентанти громадського невдоволення, перестали цікавитися політикою. Велетні

міжнаціональних корпорацій перемогли стихію природозахисного руху, спрямувавши його енергетику в незагрозливе річище пізнавальних телевізійних шоу і програм каналу «Discovery». Перегодом у свідомості пересічних американців почав закріплюватися впокорений образ Торо, позбавлений будь-яких екстрем, образ ідеаліста, трохи схибленого на природолюбстві. Мультиплікаційний серіал «Сімпсони» у гротесково-іронічний спосіб унаочнив таке його сприйняття. В одному з епізодів 1992 року ледацюга й ненажера Гомер Сімпсон розповідає про заповітну мрію. Наслідуючи Торо, він збирається полишити метушливий світ цивілізації, усамітнитися у хижі біля ставка, вивчати природу і вести щоденник. Але у першому ж рядку нотаток, недарма датованому 15 березня (Торо також саме у березні 1845 року почав облаштовуватися у лісі), зізнається: «Боже, як же мені нудно без телебачення». Перетворений на експонат музею воскових персон минувшини автор «Волдену» загалом поблажливо сприймається суспільством. Його пам'ятають, згадують, але більш за все він, вочевидь, вражає сучасну Америку двома роками життя у лісових нетрях. Інших подробиць статус такої національної легенди не потребує. Торо зостається ніби й знаним, проте присутньо невідомим – знайомим незнайомцем. І найголовніша притичина такого його сприйняття суспільством зумовлена специфічністю його особистості: він надто дивний, незбагнено дивний. Згрубша мовлячи, каменем спотикання на шляху до розуміння Торо постають його власні протиріччя. Він зажди й усюди, свідомо і послідовно унеможлиблював ясне, несуперечливе сприйняття своїх текстів, своєї світоглядної позиції. Навіть в особистому житті унікав найменшої визначеності. В усіх проявах власного буття поставав у щільній аурі протиріч і неузгодженостей. Почнемо з найвідомішого: з його репутації щирсердого, просто до самозречення, природолюбця. У книзі «Волден» читаємо: «Я надзвичайно вільно рухаюсь у Природі – я з'єднаний з нею у неподільну цілісність» [1]. У світі дикої природи, у житті людей, з нею пов'язаних, він убачав порятунок від вад цивілізації: «Я люблю дикунське не менш, ніж доброчесне» [1]. Такі зізнання, звісно ж, справляють немале враження. Його фразу з публічної лекції у рідному Конкорді (квітень 1851 року) про те, що «дикунство врятує світ», обрала своїм гаслом відома екологічна організація «Sierra Club», відгалуження котрої функціонують сьогодні по всій Америці. Вірджинія Вульф убачала у ньому ледь не чаклуна, здатного порозумітися з усіма насельниками лісів і річок: «Торо вмів голіруч вихопити рибику зі струмка; причарувати білку, щоб вона почала влаштовувати домівку в його палті звірі збиралися навколо нього й починали пустувати» [3]. Кожному, охочому висловлюватися про ставлення Торо до природи у

модусі подібних суперлативів, варто зазирнути до його щоденника. Тут читаємо: «Природа здавалася мені настільки поверхневою і малозначущою, що я не розумів, чому вона взагалі приваблювала мене» [4]. За традиційною логікою, настільки разуче противенство самому собі виглядає неприпустимим. Але традиційною логікою Торо не переймався. Не варто з'ясовувати, коли він не кривив душею: пишучи про замилювання у природу або зізнаючись у байдужості до неї. За логікою «або – або», відповіді не знайдемо. Відповідь інша: він абсолютно щирий у кожному зізнанні. Із такою ж прямодушністю стверджував, що людина може позбутися необхідності тяжко працювати, позбутися нудних дріб'язкових обов'язків, перестати бути невільником хижаків-роботодавців. Треба лише обмежити власні потреби, звести до розумного мінімуму – та й насолоджуватися вільним, незалежним, цілком щасливим життям. Аби довести таке, збудував, скориставшись лише взятою у позику сокирою, хижу на березі Волденського ставка, харчувався найпростішою їжею, городиною і тим, що знаходив у лісі та виловлював у воді. Гордовито підраховував, що за вісім місяців витратив на закупівлю продуктів лише 8 доларів і 74 центи. Водночас майже кожного дня гостював у просторому батьківському будинку, частувався, особливо любляв ласувати матусиними пирогами з яблуками. Його концепцію громадянської непокори, ненасильницького спротиву владі (есеї «Civil Disobedience») наслідували Махатма Ганді і Мартін Лютер Кінг. Але сам Торо не дуже вдало і послідовно реалізовував її. Протестуючи проти загарбницької війни з Мексикою, відмовився сплачувати податки, був заарештований, провів ніч у в'язниці. Досить швидко з'ясувалося, що гроші не було сплачено до місцевого бюджету, котрий взагалі не був причетний до фінансування військових дій. Принципами миролюбства, пацифізму він також якось надивовижу легковажив. Довідавшись про страту Джона Брауна, котрий 1859 року разом із трьома синами і купкою прихильників здійснив декілька збройних (посутньо терористичних) акцій проти рабовласників у Канзасі та Вірджинії, Торо почав переконувати сучасників, що тільки насильство здатне спонукати можновладців і південних плантаторів звільнити чорних рабів. Урядові структури Сполучених Штатів він відверто зневажав: «Той уряд є найкращим, який не керує зовсім». Пак, державність країни ставив за взірець усьому людству: «Світові потрібна Америка» [2].

Добре відомий його демократизм. Прості трударі були для нього найповнішим утіленням людської сутності. Втім, у «Волдені» вміщено розділ про фермера ірландця Джона Філда та його численну, голодну і босу родину. Тут автор, вочевидь, забув про власну прихильність до трудівника-простолоудина. Не приховав мало не фізіологічної

неприятні, оскільки у своїй злиденності нещасний ірландець не був здатен змінити життя, наслідуючи приклад самого Торо: «Перед ним розпросторений небокрай, а він залишиться бідакою, він народжений для вбогості, він успадкував ірландські злидні, Адамову бабцю і болотяні звички, ні з нього, ні з його чад людей не буде» [5]. На матусю з її пирогами Джон Філд, вочевидь, також не міг покладатися.

Гордовитий індивідуалізм змушував Торо триматися осторонь звичайного людського буття та офіційних інституцій. Він наполегливо декларував принцип неприєднання до безладного і жорстокого, сповненого кривди, страху і відчаю світу цивілізації. Але відсторонення не менш послідовно оберталось на свою цілковиту і невідлучну антитезу. Торо, мабуть, припала б до душі відома максима Льва Толстого:

«Весь світ загине, якщо я зупинюсь». Власну особистість він ідентифікував за таким же масштабом. Почувався обранцем: «... боги обдарували мене щедріше за інших. Я перебуваю під їхньою особливою опікою, вона надає мені те, чого позбавлені звичайні люди» [5]. Сприймав себе за проводиря, пророка, рятівника не лише рідної Америки – людства й світу заразом.

Список використаних джерел

1. Thoreau, H.D. (2001). *Walden and Other Writings*. New York: Barnes and Nobel.
2. *The Journal of Henry David Thoreau (1837-1861)*. (2009). New York: New York Review of Books.
3. Thoreau's Amusing Lecture. (1848). *Salem Observer*, November 25, 4-5.
4. *The Journal of Henry David Thoreau (1837-1861)*. (2009). New York: New York Review of Books.
5. Glick, W. (1969). *The recognition of Henry David Thoreau : selected criticism since 1848*. Ann Arbor: University of Michigan Press.

Наукове видання

STUDIA PHILOLOGICA

Збірник

студентських наукових праць

ВИПУСК 5

The Collection

of Students' Scientific Works

ISSUE 5

Формат 60x84^{1/16}.

Папір офсетний. Друк ризографічний.

Гарнітура Century Schoolbook.

Ум. др. арк. 6,2. Наклад 100.

Редакційно-видавничий відділ

Рівненського державного гуманітарного університету

м. Рівне, 33000, вул. Ст. Бандери, 12

тел.: (0362) 26-48-83

Друк: "ПараГраф+"

м. Рівне, 33000, вул. Гетьмана Мазепи, 6/8

тел.: (0362) 26-49-27